

• **«Ο Πέτρος, ο Γιόχαν κι ο Φραντς, σε φάμπρικα δούλευαν φτιάχνοντας τανκς...»**

Χρόνο με τον χρόνο τα αστικά κέντρα του κεφάλαιου στις τέσσερις κατοικημένες ηπείρους μοιάζουν όλο και περισσότερο με στρατόπεδα συγκέντρωσης. Οι αστυνομίες στρατιωτικοποιούνται, σαρώνουν τις πόλεις-φυλακές και βασανίζουν απροκάλυπτα, πυροβολούν, επιτίθενται μαζικά με χημικά όπλα σε διαδηλώσεις, εισβάλλουν σε χώρους αντίστασης, αιχμαλωτίζουν και θέτουν υπό ομηρεία διαρκώς αυξανόμενο κομμάτι των καταπιεσμένων. Ταυτοχρόνως, οι στρατοί επανοργανώνονται εντατικότερα ως κατασταλτικοί-αντεπαναστατικοί μηχανισμοί και επεμβαίνουν συχνότερα μέσα στο καπιταλιστικό κάτεργο για να διασφαλίσουν την ταξική τυραννία, περιβαλλόμενοι από την μεταψυχροπολεμική αστική προπαγάνδα η οποία στοχοποιεί με πολεμικούς όρους καθέναν που γίνεται εκκούσια ή ακούσια επικίνδυνος για την ασφάλεια των καθεστώτων.

Οι ευρωπαϊκές δημοκρατίες αποενοχοποιώντας τις ναζιστικές παρεκλίσεις τους (ιστορικές και σύγχρονες) άνοιξαν από την δεκαετία του '90 πόλεμο στα σύνορά τους ενάντια στους κατατρεγμένους και τους πεινασμένους της καπιταλιστικής περιφέρειας, στη συνέχεια άπλωσαν στρατόπεδα συγκέντρωσης στις γεωγραφικές οριογραμμές του ταξικού ανταγωνισμού και ύστερα τα ενσωμάτωσαν στον ιστό του καθημερινού ελέγχου. Όποιοι από μας καθίστανται περιττοί για την κεφαλαιοκρατική αναπαραγωγή με όρους άγριας εκμετάλλευσης, εξαθλίωσης και κανιβαλισμού, φυλακίζονται μαζικά με διοικητικές διαδικασίες, αντικατοπτρίζοντας με τον εγκλεισμό τους και τις εξεγέρσεις τους τους φόβους των αφεντικών μπροστά στο ανεξέλεγκτο κοινωνικό δυναμικό. Το συμπυκνωμένο στρατόπεδο προστατεύει το καθολικό στρατόπεδο εργασίας και τ'αφεντικά για να εξασφαλίσουν την κερδοφορία του εξαπολύουν μια πλανητική ταξική γενοκτονία. Η εξόντωση αποτελεί την ολοκληρωμένη μορφή της βιοπολιτικής κυριαρχίας του κεφάλαιου πάνω στους εκμεταλλευόμενους. Τα σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης, αποκαλύπτοντας την στρατοκρατική οργάνωση του αστικού πολιτισμού, αποκαλύπτουν την αβυσσαλέα απανθρωπιά του.

Οι ταξικές και κοινωνικές αντιστάσεις, όπως οι απεργίες της τρέχουσας περιόδου και ο πανελλαδικός αγώνας ενάντια στην εξόρυξη χρυσού στην Χαλκιδική, βάλονται με στρατιωτικούς νόμους και στρατιωτικές μεθόδους. Επιβολή ειρήνης στο καπιταλιστικό κάτεργο, η ουτοπία των προνομιούχων καθαρμάτων, σημαίνει εκβιαστική ένδεια και στρατιωτική τρομοκρατία. Για να ανακάμψει η αγοραία οικονομία περνάει πάνω από τα κορμιά μας. Τον πόλεμο τον ζούμε κάθε μέρα εδώ, στην μισθωτή σκλαβιά και στον ταξικό κατακερματισμό, στα σχολεία και στην αυτοκαταστροφική επέλαση της εξατομίκευσης, στα φρουρούμενα εργοτάξια, στους στρατοκρατούμενους δρόμους και στις φυλακές. Οι φάμπρικες δουλεύουν για να φτιάχνουν τα «τανκς» που θα μας κρατήσουν αλυσοδομένους στις φάμπρικες μέχρι να λιώσουμε.

Απέναντι στην ταξική γενοκτονία που βιώνουμε, η απάντηση ήταν και είναι η κοινωνική εξέγερση, η άγρια απεργία, η μαχητική προλεταριακή αυτοοργάνωση στον διαρκή ταξικό πόλεμο.

• **«Ο Μπράουν, ο Φίσερ κι ο Κραφτ, εχθροί τάχα γίναν...»**

Οι εξουσίες σε όλη την γνωστή ανθρώπινη ιστορία έβαζαν τους καταπιεσμένους να σκοτώνονται για τα κέρδη των αφεντικών. Η εγκαθίδρυση εθνικών στρατών τους δυο τελευταίους αιώνες και η παρεπόμενη κυριαρχία του ολοκληρωτικού πολέμου, έσπρωξαν τον αλληλοσπαραγμό, αλλά και την καπιταλιστική ανάπτυξη σε ακρότατες βαθμίδες. Σήμερα, το φάσμα των εθνικών σφαγείων παραμένει ανοιχτό για τον διακρατικό έλεγχο των κοινωνιών, για την ανάλωση μη κερδοφόρου ανθρώπινου δυναμικού και για την διαστροφική αφομοίωση κοινωνικών αντιστάσεων.

Ο κεφαλαιοκρατικός ανταγωνισμός για τους υδρογονάνθρακες του αιγαίου γίνεται αφορμή για μια τεχνητή εθνικιστική πόλωση. Τ'αφεντικά έχουν συμφέρον απ'τον αλληλοσκοτωμό των προλετάρων στις νέες λεηλασίες που σχεδιάζουν. Η περιδίνηση της κοινωνίας στην εξαθλίωση που επελαύνει κάτω από την σημαία της εθνικής, της ευρωπαϊκής και της πλανητικής οικονομίας, ανοίγει έναν υγρό τάφο, ίδιο για έλληνες και τούρκους.

Οι στρατιωτικές επιχειρήσεις των αφεντικών σε όλη την ιστορία του εθνικού κράτους, από τους πολέμους της γαλλικής επανάστασης μέχρι την πρόσφατη επέμβαση της γαλλίας για τον έλεγχο των πετρελαίων στην δυτική αφρική, γίνονται στο όνομα κάποιας «απελευθέρωσης». «Αυτοδιάθεση ενάντια στις αυτοκρατορίες», «απελευθέρωση από την δουλεία», «επανάσταση ενάντια στον οθωμανικό ζυγό», «απολύτρωση των

σκλαβωμένων πατρίδων», «συστράτευση απέναντι στους ξένους κατακτητές», «υπεράσπιση του φιλελεύθερου κόσμου από τον κόκκινο ολοκληρωτισμό, τον θρησκευτικό φονταμενταλισμό και την τρομοκρατία», «πάταξη του μαφιόζικου ελέγχου», «ανθρωπιστική επέμβαση», «ανατροπή δικτατόρων», «επιβολή ειρήνης», «θωράκιση της δημοκρατίας». Οι πλασματικές αξίες της αστικής κυριαρχίας κι ένα ηρωικό παραμύθι οδηγούν κάθε φορά τους καταπιεσμένους στους θριάμβους των στρατοκρατών.

Οι στρατοί επεμβαίνουν για να εξασφαλίσουν την καπιταλιστική συσσώρευση, που είναι εγγενώς επεκτατική. Επεμβαίνουν και μέσα στο αστικό κάτεργο για ν'ασφαλίσουν την εκμεταλλευτική τάξη, όταν η κοινωνική εξέγερση αποτινάσει τους τυραννικούς θεσμούς. Τότε, άλλοτε φοράνε την στολή της αντεπανάστασης, ενάντια στους «ταραξίες», τους «τρομοκράτες» και τους «ξένους δάκτυλους» κι άλλοτε την στολή της επανάστασης, εγκαθιστώντας νέες δικτατορίες για την «προστασία του λαού» από τους δυνάστες που οι καταπιεσμένοι έχουν ήδη ανατρέψει. Όπως ο πόλεμος της δημοκρατικής κυβέρνησης στην επαναστατημένη ισπανία το '36, όπως η «συμμαχική» βρετανική επέμβαση στην Ελλάδα το '44, όπως η αντικατάσταση της μοναρχίας του σάχη στην περσία από τον ισλαμικό ολοκληρωτισμό με την στήριξη του στρατού, όπως η μεταμόρφωση των σοβιετικών καθεστώτων ή όπως η πρόσφατη διεθνής κατοχή στην Λιβύη και σήμερα ο στρατιωτικός στραγγαλισμός των εξεγέρσεων στην Αίγυπτο. Στην Συρία η κοινωνική εξέγερση βρίσκεται μέσα σε μια μέγερη που συσφίγγεται αμοιβαία από το «αντιιμπεριαλιστικό» μπαθικό καθεστώς, από τους «αντικαθεστωτικούς» ισλαμιστές μισθοφόρους και την επικρεμάμενη «ανθρωπιστική» νατοϊκή επέμβαση.

Ωστόσο, έχουμε δει στρατούς να αποσυντίθενται σε μια μέρα, όταν το στασιαστικό κύμα σπάει τα συρματοπλέγματα των στρατώνων, όπως στην Ουγγαρία το '56 και στην Αλβανία το '97. Και έχουμε δει ένστολους προλετάρους ρημαγμένους απ'τον πόλεμο να στρέφουν μαζικά τα όπλα ενάντια στους «πεφωτισμένους» και τους «καθαρόαιμους» του έθνους, όπως στην Ρωσία το '17, στην Γερμανία το '19 και στην αποικιοκρατική Πορτογαλία το .

Με το βλέμμα στην κοινωνική επανάσταση συνεχίζουμε να αντιτάσσουμε τον ταξικό πόλεμο στον πόλεμο των αφεντικών, άμεσα και αδιάλλακτα.

• «Το εμβατήριο που του μάθαν να λέει, είναι φασιστικό...»

Βρισκόμαστε σ'έναν τόπο όπου στην ιστορία του κυριαρχούν τα στρατιωτικά κινήματα, οι δικτατορίες, οι ταγματασφαλίτες, οι ασφαλίτες κι οι βασανιστές, τα μισθοδοτούμενα φερέφωνα του φιλελεύθερου εθνικισμού κι ευρωραγιαδισμού, τα στρατόπεδα εκτοπισμού κι οι πληρωμένοι παρακρατικοί δολοφόνοι, που εκπαιδεύονται από τον στρατό. Η στρατοκρατία έχει θεμελιώσει το ελληνικό κράτος. Ο φασισμός είναι ριζωμένος στην επίσημη δεξιά, στους πολιτικαντισμούς του «δημοκρατικού κέντρου», στους συμβιβασμούς της αριστεράς. Ο φασισμός είναι ριζωμένος στις παραδόσεις του εθνικού στρατού, που φυλάει ένα καθεστώς μαυραγοριτών-πρακτόρων μυστικών υπηρεσιών και πολυεθνικών εταιρειών. Ο φασισμός είναι ριζωμένος στο φαντασιακό της ιδιωτικής ευμάρειας, που ενσταλάζει την καταστολή μέσα στις κοινωνικές σχέσεις. Η στρατοκρατία εκφράζεται στις καθημερινές σιωπές, στην αυτοκαταστροφική παραίτηση και στον κανιβαλισμό της εξατομίκευσης.

Οι φασίστες επανέρχονται στο πολιτικό προσκήνιο σήμερα που η ταξική σύγκρουση οξύνεται, για να υπηρετήσουν το έθνος των αφεντικών και τα διεθνή διευθυντήρια στρατιωτικοποιώντας τον κοινωνικό χώρο. Οι φασίστες ανοίγουν τον δρόμο στην αστυνομική τρομοκρατία, στην παραστρατιωτική αντιεξέγερση, στην στρατιωτική αντεπανάσταση.

Να μην υπηρετήσουμε εκείνους που τρέφονται από το αίμα μας. Να μην υπηρετήσουμε εκείνους που βομβαρδίζουν τ'αδέρφια μας στις νατοϊκές αποικίες. Να μην προστατέψουμε τα τείχη που μας φυλακίζουν. Να μην δόσουμε κανένα άλλοθι στο κράτος και τον στρατό του, που μισθώνουν, οπλίζουν κι εκπαιδεύουν δολοφόνους προσφύγων και αγωνιστών.

**ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ, ΑΝΤΕΘΝΙΚΗ ΟΡΓΗ
ΚΙ ΕΝΑ ΚΟΝΣΕΡΒΟΚΟΥΤΙ ΠΟΥ ΨΗΝΕΤΑΙ ΣΤΗ ΓΗ**

Δημήτρης Χατζηβασιλειάδης (Ολικός Αρνητής Στράτευσης, Οκτώβρης 2013)